

Sygnatura akt VIII C 1725/15

\$%\$ (...)

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Martyniec

Protokolant: Magdalena Wengierow

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa C. (...) z siedzibą w K.

przeciwko M. L.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa C. (...) z siedzibą w K. wniosła do Sadu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym domagała się od M. L. zapłaty kwoty 6.454,86 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że roszczenie wynika z umowy bankowej, na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną, zobowiązując się do jej zwrotu. M. L. nie wywiązał się ze swego zobowiązania. Wskazana wierzytelność została zbyta przez Bank (...) S.A. z siedzibą we W. na rzecz strony powodowej umową z 9 lipca 2015 r. Pomimo wezwania pozwanego do zapłaty, M. L. dokonał wpłat jedynie w łącznej wysokości 50 zł.

Postanowieniem z 10 września 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Pozwany nie złożył wyjaśnień ani nie zażądał przeprowadzenia rozprawy w jego nieobecności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 września 2007 r. M. L. zawarł z Bankiem (...) S.A. z siedzibą we W. umowę bankową o numerze (...), na podstawie której strona pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie.

M. L. nie wywiązał się z powyższego zobowiązania. Stron powodowa wzywała pozwanego do zapłaty, jednakże do chwili obecnej zadłużenie nie zostało uregulowane. Pozwany dokonał jedynie na rzecz strony powodowej wpłat w łącznej wysokości 50 zł. W dniu złożenia pozwu należność główna z tytułu przedmiotowej umowy wynosiła 5.262,40 zł, odsetki karne za opóźnienie 1.114,39 zł, odsetki umowne 11,75 zł, natomiast odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP za okres od dnia 10 lipca 2015 r. do 24 sierpnia 2015 r. w wysokości 66,32 zł.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z umowy bankowej zawartej z pozwanym.

M. L. nie stawił się na rozprawę, nie składał w sprawie wyjaśnień, ani też nie zażądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności.

Zgodnie z przepisem art. 339 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny (§1); w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (§ 2).

Jak wynika z przytoczonego przepisu Sąd nie może przyjąć za prawdziwe twierdzeń strony powodowej, jeżeli budzą one wątpliwości.

Sąd wskazuje, że zarządzeniem z 5 października 2015 r. strona powodowa została wezwana do uzupełnienia uzasadnienia pozwu wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym poprzez przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających dochodzone roszczenie. Strona powodowa, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie przedłożyła żadnego dowodu, w szczególności umowy przeniesienia przedmiotowej wierzytelności, z którego wynikałaby legitymacja czynna do wytoczenia niniejszego powództwa.

Podkreślić należy, że badanie legitymacji procesowej stron procesu jest obowiązkiem Sądu, który do kwestii tej odnosi się przed merytoryczną oceną sprawy. Istnienie legitymacji procesowej bada zatem z urzędu Sąd orzekając co do istoty sprawy. Legitymacja procesowa zaś to uprawnienie wypływające z prawa materialnego (konkretnego stosunku prawnego) do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu konkretnemu podmiotowi (tak H. P., *Metodyka pracy sędziego w sprawach cywilnych*, wyd.4 LexisNexis 2009, s. 126).

Strona powodowa w treści pozwu powołała się na okoliczność, iż przedmiotowa wierzytelność przeszła na nią w drodze umowy cesji z dnia 9 lipca 2015 r. W pierwszej kolejności ocenić należało zatem istnienie umowy przelewu wierzytelności będącej przedmiotem powództwa, bowiem nie ulega wątpliwości, iż z chwilą powstania zobowiązania możliwe jest przejście praw i obowiązków z niego wynikających na inne osoby.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W świetle art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Dla wykazania skutecznego nabycia dochodzonej pozwem wierzytelności, tj. że wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi wobec pozwanego była przedmiotem cesji, a tym samym legitymacji czynnej, strona powodowa powinna przedłożyć stosowne dokumenty, z których wynikałoby, że nabyła tę konkretną wierzytelność wobec pozwanego, jak np. umowę sprzedaży wierzytelności, na którą powoływała się w pozwie. Strona powodowa nie dopełniła jednak powyższego obowiązku nie przedkładając żadnego dokumentu na tę okoliczność.

Z uwagi na powyższe, powództwo podlegało oddaleniu.